

Ocenebrellus inornatus (Snäckor)

A. *Ocenebrellus inornatus* med äggkapslar; B. En individ av *O. inornatus*; C. Själva djuret sträcker sig ut ur sitt skal.

© Michel Le Quément

Svenskt vardagsnamn	Saknas
... och på andra språk	Danska: Japansk Østersboresnegl; Engelska: Asian drill, Asian oyster drill, Japanese oyster drill; Franska: Bigorneau perceur japonais, Bigorneau perceur asiatique. Det engelska namnet "oyster drill" använts generellt för flera närbesläktade arter av samma familj.
Vetenskapligt namn	<i>Ocenebrellus inornatus</i> (Récluz, 1851), fam. Muricidae Synonym: <i>Ceratostoma inornatum</i> , <i>Ocenebra japonica</i> (Dunker, 1869), <i>Pteropurpura inornata</i> och <i>Ocenebra inornata</i> (Récluz, 1851), <i>Ocenebrina inornata</i> (Récluz, 1851)
Organismgrupp	Snäckor (klass Gastropoda); Blötdjur (Fylum Mollusca)
Storlek och utseende	Skalhöjden hos fullvuxna individer av <i>O. inornatus</i> i Europa är mellan 45 och 53 mm. Skalet är spolformat, massivt och med en låg spira. Relationen mellan spirans höjd och hela skalhöjden = 0,21-0,29. Snäckan har fem skalvindlingar, och kroppsvindlingen (närmast öppningen), har 4-12 (vanligen 8-9) åsar i skalets längdriktning. I likhet med andra arter i samma familj har den en välutvecklad sifon som stöds av en sifonränna, d.v.s. en urgröpt kanal i skalet. Sifonrännan är kort (rännans längd:skalhöjd = 0,22-0,31) och kan ibland vara öppen. (Amano och Geerat, 1998)
Kan förväxlas med	<i>Ocenebrellus inornatus</i> kan förväxlas med den inhemska

	<p>europiska <i>Ocenebra erinacea</i>. En jämförelse mellan de två arterna finns i Lutzen <i>et al.</i>, (2011, <i>in press</i>)</p>
Geografiskt ursprung	<p><i>O. inornatus</i> kommer ursprungligen från området kring Korea och Japan.</p>
Första observation i svenska vatten	<p>Arten har inte observerats i svenska vatten.</p>
Förekomst i svenska havs- och kustområden	<p>Arten har inte observerats i svenska vatten.</p>
Övrig förekomst utanför ursprungligt utbredningsområde	<p>Första observation av <i>Ocenebrellus inornatus</i> utanför ursprungsområdet var 1924 gjordes i Puget Sound, Washington. I dag finns den lokalt i vikar från British Columbia till Californien.</p> <p>I europeiska farvatten finns <i>O. inornatus</i> i Frankrike, Nederländerna och Danmark. De första observationerna gjordes 1995 i Baie de Marennes-Oléron vid franska Atlankusten. 2007 fann man ett ensamt juvenilt exemplar i ett område med stora ostronodlingar i Nederländerna, och vid undersökningar i samma område 2008 och 2009 hade arten ökat kraftigt i antal. Analyser visar att det europeiska beståndet från Baie de Marennes-Oléron i Frankrike har en större genetisk likhet med populationer från amerikanska Stilla havskusten än med asiatiska populationer. Det tyder på att arten nått Europa via Nordamerika, snarare än direkt från sitt ursprungliga utbredningsområde.</p>
Referenser till observationer i områden nära svenska farvatten	<p>Baie de Marennes-Oléron, Frankrike, 1995, (Pigeot <i>et al.</i>, 2000); södra Bretagne, Frankrike (Goulletquer <i>et al.</i>, 2002); Nederländerna 2007 (Faasse och Ligthart, 2009); Limfjorden, Danmark 2009 (Lutzen <i>et al.</i>, <i>in press</i>).</p>
Troligt införselsätt	<p><i>O. inornatus</i> har troligen kommit till Europa från USA via import av skaldjur. Resultat från genetiska analyser av snäckorna indikerar att spridning inom Nordostatlanten sker via förflyttning av skaldjur mellan olika lokaler.</p>
Miljö där arten förekommer	<p><i>O. inornatus</i> är en marin art som lever i sediment, i sand och på klippor i området under lågvattenlinjen. Den har inre befruktning och honan lägger kapslar som var och en innehåller flera ägg. Arten lever framför allt på ostron, men även på musslor, och borrar sig genom skalet på bytesdjuret för att komma åt mjukdelarna. Borrhål i ostronskal gjorda av vuxna snäckor är trattformade med största diametern, $\approx 2,5$ mm, på skalets utsida. Det tar ca 2-10 dagar för en individ att borra ett hål genom ett ostronskal. Snäckan själv är ett eftertraktat byte för bl.a. krabbor.</p> <p>Europeiska bestånd av arten har överlevt vintrar med tillfälliga vattentemperaturer under 0 °C, och längre perioder då vattentemperaturen varierat mellan 1,4 och 4,6 °C. Experimentella studier har visat att den kan klara så låga salthalter som 23-25 ‰, åtminstone under en begränsad tid.</p>

<p>Ekologiska effekter</p>	<p><i>Ocenebrellus inornatus</i> utnyttjar samma ekologiska nisch som <i>Ocenebra erinacea</i>, en europeisk art av samma familj, men man finner inte att någon av arterna konkurrerar ut den andra. Bägge lever bl.a. på ostron och orsakar stor skada på kommersiella odlingar. Studier har visat att <i>Ocenebrellus inornatus</i> är effektivare i sitt födosök, d.v.s. äter fler ostron per tidsenhet, och lägger fler ägg per år. Däremot saknar den planktoniska larver medan <i>Ocenebra erinacea</i> har ett planktoniskt larvstadium som varar 3-5 dagar. <i>O. inornatus</i> har därmed sämre förmåga att på egen hand spridas till nya lokaler. Spridningen är i stället framför allt kopplad till att odlare flyttar runt levande ostron och ostronskal. (Martel <i>et al.</i>, 2004)</p> <p>Experimentella studier från nordamerikanska ostkusten visade att <i>O. inornatus</i> hellre attackerade det introducerade ostronet <i>Crassostrea gigas</i> än det inhemska <i>Ostrea lurida</i>, vilket möjligen kan förklaras av att <i>O. inornatus</i> och <i>C. gigas</i> härstammar från samma geografiska område. Den föredrog också mindre ostron med tunnare skal framför större. (Buhle och Rueskin, 2009)</p>
<p>Läs mer</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nancy E Elder. 2011. <i>Ocenebrellus</i> [= <i>Ceratostoma</i>] <i>inornatus</i>. USGS Nonindigenous Aquatic Species Database, Gainesville, FL. http://nas.er.usgs.gov/queries/factsheet.aspx?SpeciesID=1015 <i>RevisionDate: 2/23/2010</i> • Rueskin lab., Department of Biology, University of Washington, USA http://depts.washington.edu/jlrlab/oysterdrills.php <p>Mer om bilden</p> <ul style="list-style-type: none"> • © Michele Le Quément http://www.nature22.com/estran22/mollusques/gasteropodesbis/gasteropodes3.php 	
<p>Referenser till artbeskrivning</p> <ul style="list-style-type: none"> • Amano K. & Geerat J.V. 1998. Taxonomy and evolution of the genus <i>Ocenebrellus</i> (Gastropoda: Muricidae) in Japan. <i>Paleontological Research</i> 2:199-212. <p>Referenser till fyndplatser</p> <ul style="list-style-type: none"> • Faasse M. & Ligthart M. 2009. American (<i>Urosalpinx cinerea</i>) and Japanese oyster drill (<i>Ocenebrellus inornatus</i>) (Gastropoda: Muricidae) flourish near shellfish culture plots in The Netherlands. <i>Aquatic Invasions</i> 4:321-326. • Gouletquer P., Bachelet G., Sauriau P.-G. & Noël P. 2002. Open Atlantic coast of Europe—a century of introduced species into French waters. In: Leppäkoski E., Gollash S. & Olenin S., editors. <i>Invasive aquatic species of Europe—Distribution, impacts and management</i>. Dordrecht: Kluwer. 	

276–290.

- Lützen J., Faasse M., Gittenberger A., Glenner H. & Hoffmann E. 2011 The Japanese oyster drill *Ocenebrellus inornatus* (Récluz, 1851) (Mollusca, Gastropoda, Muricidae), introduced to the Limfjord, Denmark. Aquatic Invasions. *i tryck, tillgänglig på internet.*
- Pigeot J., Miramand P., Garcia-Meunier P., Guyot T. & Séguignes M. 2000. Présence d' un nouveau prédateur de l'huître creuse, *Ocenebrellus inornatus* (Récluz, 1851), dans le bassin conchylicole de Marennes-Oléron. Comptes Rendus de l'Académie des Sciences de Paris (Ser 3) Sciences de la Vie/Life Sciences. 323: 697-703.

Referenser till ekologiska och ekonomiska effekter

- Buhle E.R. & Rueskin J.L. 2009. Impacts of Invasive Oyster Drills on Olympia Oyster (*Ostrea lurida* Carpenter 1864) Recovery in Willapa Bay, Washington, United States. Journal of Shellfish Research 28:87-96.
- Martel C., Guarini J.M., Blanchard G., Sauriau P.G., Trichet C., Robert S. & Garcia-Meunier P. 2004. Invasion by the marine gastropod *Ocenebrellus inornatus* in France. III. Comparison of biological traits with the resident species *Ocenebra erinacea*. Marine Biology 146:93-102.

- Detta faktablad om *Ocenebrellus inornatus* skapades den 21 september 2011 av N-research